

De Himmelrika tar varje dag fredsskorna på sig (Matt 5:23-24)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-09-12

Vilka offer kan vi bära fram? Hur kan vi hitta in i försoningen med andra?

{biblink}Mark 11:25, Ef 4:25-27 {/biblink}

tar varje dag fredsskorna på sig (5:23-24) Om du bär fram din gåva till offeraltaret och där kommer ihåg att din broder har något otalt med dig, så lät din gåva ligga framför altaret och gå först och försona dig med honom; kom sedan tillbaka och bär fram din gåva. Bön: Helige Ande, hjälp mig att leva i Jesu försoning. Jesus ger nu en praktisk tillämpning av vad han tidigare sagt. Vrede och sårande ord tar ifrån min broder hans livslust. Jag förstör något för honom. Han är djupsårad i sitt innersta. För hans skull och min egen skull måste jag alltså se till att allt blir bra mellan oss igen. Jesus illustrerar detta med ett exempel från ett kyrkobesök. Om du bär fram din gåva till offeraltaret ...

Du sitter i kyrkan. Du hör förkunnelsen. Jesu ord, som är ande och liv, når in i dig. Du vill idag frambära lovsång som ett offer till Gud (Hebr 13:15). Du vill gärna komma Jesus nära och tillsammans med Guds folk frambära andliga offer som Gud vill ta emot tack vare Jesus Kristus (1 Petr 2:5). Du kanske vill ge ditt tionde (eller femonde eller tvåonde) till Lutherhjälpen, Åh Stiftsgård eller kanske Bibelskolan (se Mal 3:10). Du hör om den nöd som Herren har för människor omkring dig, och du hör hans fråga: Vem skall jag sända? (Jes 6:8). Du vill gärna frambära dig själv som ett levande offer, som behagar Gud (Rom 12:1). Men plötsligt störs du mitt i dessa fromma önsknings. Ett obehagligt minne dyker upp.... och där kommer ihåg att din broder har något otalt med dig ...

Det är en broder, en som är kristen. Ni har råkat i gräl. Det blev konflikt och motsättningar. Du lämnade bakom dig en bitter broder ... Vad gör du nu?... så lät din gåva ligga framför altaret...

Du tar inte tillbaka dina goda önsknings att överlåta dig som Guds redskap. Du stoppar inte tillbaka tusenlappen i plånboken. Du säger i änglarnas åsyn: Detta vill jag ge till Herren.... och gå först och försona dig med honom; Men det kan hända att du bör dröja ett tag inför den himmelska härskaran. Du bör få ett personligt samtal med din broder Jesus också. Inför hans kors bekänner du din synd, ber om förlåtelse och låter dig fyllas av hans kärlek. Du tar i nattvarden emot Jesu kärlek både för dig själv och för din broder. Du förlåter honom med Guds hjälp vad han gjort mot dig. Du ber om kraft att få det rätt ställt mellan er. Sedan går du med ny vilja till din broder och försonar dig med honom. Detta är inte alltid så lätt. Vi har ofta tusen ursäkter att inte handla så. Vi fastnar i den andres fel. "Hon är alldeles omöjlig". "Han är sjukligt misstänksam". "Det är en maktmänniska som bara vill få mig att krypa för honom". Det kan vara så låst att man behöver specialnycklar för att få en öppning. Matt 16:19 får Petrus himmelrikets nycklar. Det kan påminna oss om själavården. Vi behöver ödmjuka oss och be om hjälp. Du behöver få hjälp både med dina låsningar och med de sår av besvikelse och bitterhet som finns i dig. I Matt 5:3 hittar vi en annan nyckel som vi träffat på då och då. Där möter vi Jesus som lägger himmelrikets salighet i de fattigas händer. Vi får komma i vår fattigdom och med alla våra misslyckanden till Jesus. Vi kommer in i hans försonande kärlek och vill gärna leva ut försoningen. Vi tar som skorpa våra fötter villigheten att gå ut med budskapet om fred (Ef 6:15). Då kan det omöjliga bli möjligt. Håll fred med alla människor så långt det är möjligt och kommer an på er (Rom 12:18). Kom sedan tillbaka och bär fram din gåva. Ja, där kan bli både lovsångsoffer, tusenlappsoffer och levande offer av dig själv.

Tänk på och begrunda:

Vilka offer kan vi bära fram?
Hur kan vi hitta in i försoningen
med andra?